

tenterne overleve de første 3 Aar, efter hvilke de kræves fornyede, og at kun omtrent $\frac{1}{10}$ overleve de 7 Aar, efter hvilke de alle fornyes, saaledes at omtrent $\frac{9}{10}$ af dem ere bortfaldne efter 7 Aars Forløb, fordi det viser sig, at deres Betydning ikke er saa stor, at det lønner sig for Patent-haverne at opretholde dem. Jeg tror derfor, at det kunde være nok saa rigtigt at fastsætte en noget kortere Tid som Norm, for hvilken der gives Udgang til at faa Patentet fornyet igen for en vis Tid. I Praksis kan man sige, at det omtrent kommer ud paa det samme, naar man bestemmer en lang Frist og lader det falde bort, naar Afgift ikke erlægges. Det vil lette den Opgave for de industridrivende at følge med lige Patenter, naar det til enhver Tid eksisterende Antal derved bliver formindsket. Jeg forudsætter ogsaa, at der vil blive ført saadanne Registre over Patenter, at det vil blive let for enhver industridrivende for sit Fags Bedkommende paa sit Omraade at undersøge, om der findes Patenter paa det, som han beskæftiger sig med at producere, saa at han med Vished og paa en let overstuelig Maade kan komme til Kundskab om, hvilke Patenter der eksistere og, hvad han har at iagttage for ikke at trænge nogen Patenthavers Ret. Man har i det andet Ting ladet den Bestemmelse udgaa, som fandtes i Lovforslaget, at det skulde være en ny Opfindelse, og jeg tror, at hvad der i saa Henseende er anført er rigtigt. Det er selvfølgelig, at det skal være en ny Opfindelse, og det er paa den anden Side vanskeligt i et Lovforslag at give den fornødne Forklaring i saa Henseende. Derimod er jeg ikke saa ganske enig med den Opposition, som i Landstinget kom frem imod det i Lovforslaget benyttede Udtryk, at det skal være ny Opfindelser, der ere stiftede til at udnyttes i Industrien, thi jeg tror, at dette i Virkeligheden rammer nogenlunde godt, og det, man har sat i Stedet for, maatte snarest gaar for vidt. Jeg tror, at man i det andet Ting her har taget Ordet „Industri“ i en for snæver Betydning og snævrere, end det er ment fra den Kommissions Side, der har udarbejdet Forslaget. Man har anført i Betænkningen som Eksempler paa Opfindelser, der her vare udelukkede, Centrifuger, som ikke udnyttes i Industrien, men i Landvæsenet. Jeg tror ikke, at dette er rigtigt. Ved „Industri“ er aabenbart sigtet til den økonomiske Produktion overhovedet. Det er Meningen, at det skal være Genstande, som tjene Produktionen og udnyttes i Produktionen, og dette tror jeg er det rigtige Synspunkt, der bør

fastholdes som Betingelse for Meddelelse af Patent. Det er i Lovforslaget udtrykkelig bestemt, at der ikke kan gives Patent til Opfindelser, der bestaa i „ny Lægemidler, Kærings- eller Nydelelsesmidler“, men jeg tror, at man der skulde gaa endnu et Skridt videre. Jeg tror, at man bør fastholde, at der overhovedet ikke skal gives Patent paa ny almindelige Forbrugsgenstande. Det er jo netop Industriens stadige Opgave at finde paa nyt og at gøre stadige smaa, i sig selv ubetydelige Fremskridt i Retning af større Guldkommenhed af de Genstande, som frembringes, men alt dette kan ikke betegnes som Opfindelse, og paa dette bør der ikke kunne gives Patent. — Jeg har løselig gennembladet den første Del af Ministerialtidenden for 1890, og blandt de Eneretsbevillinger, som deri ere meddelte, har jeg fundet Bevillinger for saadanne Genstande som Hestefko, hvorpaa der i Løbet af et halvt Aar er meddelt ikke mindre end to Patenter, det synes altsaa at være en nydend Genstand at tage Patent paa, Frøtopper til Julebure, Driftglas, Jodstrabere, Tøfler, en Stuffle eller Dse, et Blæthus, Paffasser, Spaanæsker, en Madras og et Spillebord. Alle saadanne Genstande burde efter min Formening ikke være Genstand for Patent, det burde indskrænktes til de Ting, der virkelig ere Midler i Produktionens Tjeneste, og vil man virkelig give Patent hver Gang, en finder paa at give en almindelig Brugs-genstand en lidt forandret Form eller Udseende, saa vil man komme overmaade vidt. Paa dette Omraade tror jeg, at Lovforslaget, saaledes som det foreligger for os, trænger til noget nærmere Begrænsning. Det er for mig ogsaa et stort Spørgsmaal, om man ikke gaar for vidt, naar man giver Patent paa ny Fremgangsmaader i Industrien. I det oprindelige Lovforslag hentes man at have villet gøre nogen Undtagelse med Hensyn til Produkter, der fremstilles ad kemisk Vej, men det er dog ikke ganske klart, hvor langt denne Undtagelse stræktes. Dette er forandret i det andet Ting. Jeg tror, man bør forlange, ligesom i den analoge Bestemmelse for Forsattere og Kunstnere, at det, der fremkommer, har et individuelt Særpræg, at det er den paagældende enkelte Opfinders særlige Opfindelse, men dette gælder ikke overalt, hvor vi staa overfor hvad man snarere kunde kalde Opdagelser, som man ogsaa har erkendt, at der ikke skulde gives Patent paa. Overalt, hvor vi staa over for Opdagelser af visse Naturkræfter, som kunne benyttes, tror jeg, det vil føre betænkelig vidt at give Patent paa saadanne, og det vil ogsaa have den